

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně Mgr. Kateřinou Kopečkovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **O. S. A.**, nar. X,
st. přísl. Nigerijská federativní republika
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2025, č. j. OAM-3301-11/ZM-2025, MV-8873-2/OAM-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 3. 2025, č. j. OAM-3301-11/ZM-2025, MV-8873-2/OAM-2025, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 000 Kč, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2025, č. j. OAM-3301-11/ZM-2025, MV-8873-2/OAM-2025, kterým žalovaný žalobci v návaznosti na jeho oznámení ze dne 12. 1. 2025 podle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na

území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), sdělil, že nesplnil podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců pro jeho zaměstnávání na pracovním místě u zaměstnavatele BAIEROVÁ spol. s r.o., druh práce (CZ-ISCO 51203) Pomocní kuchaři, Brno.

2. Důvodem, pro který žalovaný oznámení žalobce nevyhověl, bylo jednak zjištění, že žalobci dne 31. 1. 2021 skončil volný přístup na trh práce dle § 98 písm. j) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) (ukončení krátkodobého studia na Mendelově univerzitě v Brně). Pokud jde o studium na jazykové škole PELICAN, s. r. o., to nesplňuje kritéria podle § 98 písm. j) zákona o zaměstnanosti. Dále žalovaný zjistil, že pracovní poměr žalobce u zaměstnavatele BAIEROVÁ spol. s r.o. skončil ke dni 7. 6. 2024. Zaměstnanecká karta byla žalobci vydána s platností od 23. 9. 2021 do 31. 8. 2023. O žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty podané dne 27. 7. 2023 nebylo v době rozhodování žalovaného doposud rozhodnuto (řízení sp. zn. OAM-53317/ZM-2023). Pokud žalobce podal oznámení dne 12. 1. 2025, tak doba ve smyslu § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců podle žalovaného již uplynula. Podmínky oznámení změny pracovní pozice u zaměstnavatele BAIEROVÁ spol. s r.o. podle § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců tak nebyly splněny.

I. Shrnutí procesního postoje žalobce

3. Žalobce namítá, že vzhledem k tomu, že jeho žádost o prodloužení zaměstnanecké karty byla zamítnuta, nemohl podat oznámení podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Zaměstnavatel BAIEROVÁ spol. s r.o. mu nemohl vystavit smlouvu o smlouvě budoucí až do 27. 9. 2024, kdy Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) rozhodla o odvolání žalobce ve věci žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty.
4. Žalobce dále nesouhlasí s tím, že nepředložil doklad o tom, že má nadále volný přístup na trh práce ve smyslu § 98 zákona o zaměstnanosti. Žalobce předložil Komisi dne 14. 6. 2024 potvrzení o studiu od jazykové školy PELICAN s.r.o. V této souvislosti žalobce uvádí, že závěr žalovaného, že uvedené potvrzení nesplňuje kritéria ve smyslu § 98 zákona o zaměstnanosti, je nesprávný. Poukazuje na to, že Komise ve svém rozhodnutí ze dne 27. 9. 2024, č. j. MV-119834-4/SO-2024, uvedla, že řádně prokázal, že je cizincem s volným přístupem na trh práce z důvodu předloženého potvrzení o studiu na jazykové škole.
5. Žalobce dále namítá, že má být pozastaven postup jeho vyhoštění z území ČR, neboť v září 2024 podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za „jiným účelem“ (správní řízení č. j. OAM-39758/DP-2024). Žalobce tak disponuje fikcí pobytu na území ČR.
6. V doplnění žaloby ze dne 12. 5. 2025 žalobce uvádí, že s ohledem na to, že byl v důsledku předložení potvrzení o studiu jazykové školy cizincem ve smyslu § 98 zákona o zaměstnanosti, jeho oznámení o změně ze dne 12. 1. 2025 bylo „chybou“ a správní orgán tak měl na jeho podání nahlížet. K jeho podání žalobce nebyl podle § 42g odst. 11 zákona o pobytu cizinců povinen. Stejně tak se na něj nevztahovala 60denní lhůta uvedená v § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, kterou zmiňuje žalovaný.
7. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor Komise uvedený v rozhodnutí ze dne 27. 9. 2024 a hrubě pochybil. Dále poukazuje na to, že praxe na Fakultě regionálního rozvoje a mezinárodních studií Mendelovy univerzity v Brně je typ stáže, který je ve smyslu § 64 písm. e) zákona o pobytu cizinců klasifikován

jako „studium“. Studium na jazykové škole PELICAN s.r.o. pak končí až 31. 8. 2025, nikoli v dubnu 2025, jak nepravdivě uvádí žalovaný. Žalobce dále poukazuje na to, že poté, co dne 9. 10. 2024 uzavřel se zaměstnavatelem pracovní smlouvu, obrátil se dne 5. 3. 2025 na Úřad práce Brno-venkov a bylo mu dne 12. 3. 2025 vydáno povolení k zaměstnání s platností od 17. 3. 2025 do 14. 6. 2025 a jeho kopie byla žalovanému zaslána před vydáním napadeného rozhodnutí. Povolení k zaměstnání bylo žalobci nyní prodlouženo o dva roky s platností od 15. 6. 2025 do 14. 6. 2027. Žalobce dále poukazuje na to, že návrat do země původu ve věku 46 let je pro něj nemožný. S ohledem na socioekonomickou situaci v Nigerii by spáchal sebevraždu. V ČR žije od roku 2020, tedy po dobu 5 let, je zde sociálně, kulturně a ekonomicky adaptován. Donucení k návratu do Nigerie by představovalo porušení jeho práva na svobodu pohybu a pobytu podle čl. 13 Deklarace lidských práv OSN.

8. V dalším doplnění žaloby žalobce poukázal na to, že napadené rozhodnutí je důsledkem již dříve zrušeného rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2024, č. j. OAM-53317-21/ZM-2023, č. j. MV-77560-2/OAM-2024.
9. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného jako nezákonné pro vady řízení zrušil. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení před soudem.

II. Shrnutí procesního postoje žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a odkazuje na své rozhodnutí, přičemž uvádí, že se dopustil pochybení při posouzení otázky, zda žalobce splňuje podmínky volného přístupu na trh práce v souvislosti s jeho studiem na jazykové škole.
11. Žalovaný dále shrnuje navazující procesní vývoj po vydání napadeného rozhodnutí ohledně žalobcových žádostí o prodloužení zaměstnanecké karty ze dne 27. 7. 2023 a o změnu účelu pobytu na „ostatní/jiné“ podané dne 23. 9. 2024. Zdůrazňuje, že stěžejním důvodem nesplnění podmínek oznámení ze dne 12. 1. 2025 je skutečnost, že žalobci dne 6. 8. 2024, kdy mu skončil jeho pracovní poměr, zanikla zaměstnanecká karta.
12. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem.

III. Posouzení věci

13. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“, § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
14. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadou spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek skutkových důvodů, která soudu brání je přezkoumat.
15. Podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců je změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 povinen oznámit ministerstvu nejméně 30 dnů před takovou změnou. Změnit zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty oprávněn nejdříve 6 měsíců od právní moci rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty; to neplatí v případě rozvázání

pracovního poměru cizince výpovědi z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce, dohodou z týchž důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce nebo zrušením pracovního poměru zaměstnavatelem ve zkušební době a pokud cizinec tyto důvody současně s oznámením prokáže. Držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 dále není oprávněn změnit zaměstnavatele nebo nastoupit na pracovní pozici, bude-li budoucím zaměstnavatelem agentura práce. Držitel zaměstnanecké karty, který na území přicestoval na základě vládou schváleného programu, je oprávněn změnit zaměstnavatele nejdříve po uplynutí doby, na kterou byla tato zaměstnanecká karta vydána; to neplatí, pokud dřívější změnu zaměstnavatele umožňují podmínky vládou schváleného programu, na jehož základě držitel zaměstnanecké karty na území přicestoval. Držitel zaměstnanecké karty dále není oprávněn oznámit změnu zaměstnavatele po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1.

16. Podle § 42g odst. 8 zákona o pobytu cizinců se oznámení podle odstavce 7 podává na k tomu určeném úředním tiskopisu, kde je cizinec povinen uvést jméno, příjmení, datum narození, státní příslušnost, požadovanou změnu, název budoucího zaměstnavatele, telefonní číslo na budoucího zaměstnavatele, informace, zda jsou dosavadní a budoucí zaměstnavatelé účastníky vládou schváleného programu, údaje k nové volné pracovní pozici vedené podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty v rozsahu tiskopisu a přesné datum, ke kterému změna nastane. Dále je povinen k oznámení předložit doklad prokazující, že jeho dosavadní pracovněprávní vztah trvá, nebo doklad prokazující, ke kterému dni tento vztah skončil, pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, ze které je patrné, že je uzavřena na v oznámení uvedenou pracovní pozici, která je uvedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, a prohlášení budoucího zaměstnavatele, že má cizinec odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání podle odstavce 2 písm. c). Pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o smlouvě budoucí musí splňovat podmínky uvedené v odstavci 2; to neplatí, jedná-li se o oznámení změny zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele.
17. Podle § 42g odst. 10 zákona o pobytu cizinců se odstavce 7 až 9 použijí obdobně na držitele zaměstnanecké karty vydané podle odstavců 3 a 4, pokud oznamuje ministerstvu změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele na pracovní pozici vedenou podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.
18. Podle § 42g odst. 11 zákona o pobytu cizinců se odstavce 7 až 10 **nepoužijí**, jedná-li se o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti nebo cizince, kterému bylo vydáno na novou pracovní pozici povolení k zaměstnání, je-li podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno; cizinec je v případě změny zaměstnavatele nebo pracovního zařazení anebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele povinen takovou skutečnost oznámit ministerstvu do 3 pracovních dnů ode dne, kdy k ní došlo.
19. Podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.

20. Podle § 63 odst. 2 zákona o pobytu cizinců zaniká za podmínek stanovených v odstavci 1 i oprávnění k pobytu podle § 47 odst. 4, pokud toto oprávnění vzniklo podáním žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Řízení o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty ministerstvo v takovém případě zastaví.
21. Podle § 5 písm. d) zákona o zaměstnanosti *se pro účely tohoto zákona rozumí soustavnou přípravou na budoucí povolání doba denního studia na střední škole, konzervatoři, vyšší odborné škole a jazykové škole s právem státní jazykové zkoušky a doba prezenčního studia na vysoké škole, a to včetně prázdnin, které jsou součástí školního nebo akademického roku.*
22. Podle § 98 písm. j) zákona o zaměstnanosti *se povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta podle tohoto zákona nevyžaduje k zaměstnání nebo k výkonu práce cizince, který se na území České republiky soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 5).*
23. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území ČR musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním nebo studiem. Cizinec, který získal povolení k pobytu na území k určitému účelu, je povinen povolení k jím deklarovanému účelu náležitě využívat. Zásada materiální pravdy (§ 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, dále jen „správní řád“) pak ukládá správním orgánům činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu v rozsahu nezbytném pro dané rozhodnutí.
24. V posuzované věci z napadeného rozhodnutí plyne, že žalobce pobýval na území ČR na základě zaměstnanecké karty, která mu byla vydána s platností od 23. 9. 2021 do 31. 8. 2023. Dne 27. 7. 2023, tedy před uplynutím platnosti zaměstnanecké karty, žalobce podal žádost o její prodloužení. Z hlediska přezkumu tohoto typu rozhodnutí žalovaného, kdy soud zásadně vychází ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, je podstatné, že řízení o uvedené žádosti žalobce vedené pod sp. zn. OAM-53317/ZM-2023 nebylo v době rozhodnutí žalovaného doposud skončeno. Žalobci tudíž v době rozhodování žalovaného ke dni 18. 3. 2025 nepochybně svědčila tzv. fikce pobytu na území ČR ve smyslu § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, podle něhož platí, že *pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti, považuje se vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti. To neplatí, jestliže žádost podle věty první nebyla podána v souladu s podmínkami uvedenými v odstavcích 1 až 3, v § 45 nebo v době, kdy se tento zákon na cizince nevztahuje podle § 2.*
25. Žalobce dále namítá, že v řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty vedeném pod sp. zn. OAM-53317/ZM-2023 doložil potvrzení o studiu na jazykové škole PELICAN, s. r. o. Na základě uvedeného potvrzení měl splňovat kritéria cizince s volným přístupem na trh práce. Žalovaný ve vyjádření k žalobě připustil, že v případě posouzení tohoto dokladu pochybil, neboť studium na uvedené jazykové škole splňuje kritéria podle § 98 písm. j) zákona o zaměstnanosti, resp. § 5 písm. d) zákona o zaměstnanosti. Soudu je přitom z úřední činnosti známo, že v případě jazykové školy Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky PELICAN, s.r.o. jde o jazykovou školu s právem státní jazykové zkoušky ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (blíže k dané problematice např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2024, č. j. 5 Azs 196/2023-39).

26. Závěr žalovaného, uvedený v napadeném rozhodnutí, že žalobci nejpozději ke dni 31. 12. 2021 skončil volný přístup na trh práce z důvodu podle § 98 písm. j) zákona o zaměstnanosti, se tedy neopírá o dostatek skutkových důvodů. Z úvah žalovaného ani z obsahu správního spisu není zřejmé, po jak dlouhou dobu žalobce studoval na uvedené jazykové škole. Proto nemůže obstát ani závěr žalovaného, že zaměstnanecká karta žalobce zanikla podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců uplynutím dne 6. 8. 2024. Tento závěr za daného stavu skutkových zjištění neodpovídá pravidlu plynoucímu z § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 63 odst. 1 větou poslední za středníkem zákona o pobytu cizinců, pakliže by v případě žalobce šlo o *cizince ve smyslu § 98 písm. j) zákona o zaměstnanosti*.
27. Přestože měl podle žalovaného zaniknout žalobci pracovní poměr u zaměstnavatele Baierová, spol. s r. o. ke dni 7. 6. 2024, není z rozhodnutí žalovaného zřejmé, jak posoudil z hlediska splnění podmínek ve smyslu § 42g odst. 7 ve spojení s § 42g odst. 11 a § 63 odst. 1 větou poslední za středníkem zákona o pobytu cizinců pobytový status žalobce ke dni podání jeho žádosti.
28. Konstatování žalovaného uvedené v závěru napadeného rozhodnutí, že zaměstnanecká karta žalobce zanikla podle § 63 odst. 2 zákona o pobytu cizinců uplynutím lhůty dne 6. 8. 2024 a že žalobce nesplňuje podmínky, aby mohl pracovat na základě oznámení ze dne 12. 1. 2025 u zaměstnavatele Baierová, spol. s r. o., se tak opírá o nedostatečně zjištěný skutkový stav.
29. Ujasnění si pobytového statusu žalobce v době podání žádosti dne 12. 1. 2025 je prvotním předpokladem pro to, aby žalovaný mohl posoudit, jak na podání žalobce ze dne 12. 1. 2025 podle jeho obsahu nahlížel, eventuálně přiměřeně aplikovat § 37 odst. 3 správního řádu (v intencích usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2025, č. j. 10 Azs 233/2024-43), což může zahrnovat i posouzení toho, zda se nejedná o podání, které by se podle obsahu mohlo týkat jiných v té době u správního orgánu vedených řízení týkajících se pobytového statusu žalobce, pakliže k němu žalobce připojil smlouvu o budoucí pracovní smlouvě uzavřenou dne 9. 10. 2024 se zaměstnavatelem Baierová, spol. s r. o.
30. Za tohoto stavu nemůže napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné v rámci soudního přezkumu obstát, a to pro nedostatek skutkových důvodů.
31. Pokud jde o argumentaci žalobce týkající se výjezdního příkazu ze dne 15. 7. 2015, č. AKT0294859, soudu je z úřední činnosti známo, že proti němu již žalobce brojil samostatně podanou žalobou, o které Krajský soud v Brně rozhodl usnesením ze dne 25. 7. 2025, č. j. 31 A 59/2025-34. Z reakce žalobce na výzvu soudu ze dne 6. 2. 2026 v nyní posuzované věci je zřejmé, že jde o argumentaci, kterou žalobce pouze dokreslil procesně komplikovanou situaci, a nejde o samostatný návrh, který by měl soud posoudit. Soud proto uzavírá, že okolnostmi vydání výjezdního příkazu ze dne 15. 7. 2015, č. X, se nezabýval, neboť se mýlí s meritem věci, kterým bylo rozhodnutí žalovaného o podání žalobce ze dne 12. 1. 2025 na formuláři k oznámení podle § 42g zákona o pobytu cizinců.
32. Soudu v nyní posuzované věci s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. nepřísluší jakkoli hodnotit úvahy žalovaného uvedené v jeho vyjádření k žalobě, pokud jde o navazující vývoj řízení ohledně prodloužení či změny pobytových titulů žalobce na území ČR.
33. Soud proto bez jednání postupem podle § 76 odst. 1 písm. a) napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve

smyslu § 78 odst. 4
s. ř. s. V něm je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán výše vysloveným právním názorem.

IV. Náklady řízení

34. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2024, č. j. 4 As 14/2024-25, žalobci náleží i účelně vynaložené náklady spojené s podáním neúspěšného návrhu na přiznání odkladného účinku), celkem tedy 4 000 Kč. K jejich zaplacení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. března 2026

Kateřina Kopečková
samosoudkyně